

IN MEMORIAM

МИГАЛЬ БОРИС КИРИЛОВИЧ

На 84 році життя у Харкові помер відомий учений, професор, доктор історичних наук Борис Кирилович Мигаль. Він був представником знаної у світі науки харківської історичної школи. З його ім'ям була пов'язана майже вся післявоєнна історія Харківського університету. Цікаві лекції, монографії, підручники і наукові статті вченого є невід'ємною складовою багатущої спадщини одного з найстаріших університетів України.

Борис Кирилович народився 5 травня 1927 р. в Полтаві у родині учителя історії. Через два роки сім'я переїхала до Краснограда, де батько працював у місцевому технікумі, згодом - до Ніжина. У 1935 р. родина Мигалів опинилася у Харкові, де і пройшла більша частина життя вченого.

Нелегкими були дитинство і юність Бориса Кириловича. Він пережив Голодомор 1932-1933 рр., німецьку окупацію. У воєнні і повоєнні роки служив на флоті. 1951 р. вступив на історичний факультет Харківського університету. Разом з усіма студентами і викладачами фронтвик (а таких на курсі було 8) працював над відновленням зруйнованого війною рідного навчального закладу, брав активну участь у громадському житті альма-матер. Після закінчення у 1956 р. університету з відзнакою залишився працювати на історичному факультеті. Закінчивши аспірантуру у 1962 р., наступного року захистив кандидатську дисертацію *“Партійна організація Полтавщини в боротьбі за відбудову сільського господарства”* (1921-1925 рр.), у 1975 р. - докторську дисертацію *“Здійснення аграрної політики на Україні у відбудовчий період”* (1921-1925 рр.). В університеті пройшов шлях від завідувача кабінетом методики викладання історії до професора, завідувача кафедри історії України (1989-1995). У 1968 р. йому присвоєно вчене звання доцента, 1979 р. - професора.

До сфери наукової діяльності вченого належали питання аграрної політики радянської влади щодо індивідуальних селянських господарств України у

доколгоспний період, історії м.Харків та Харківського національного університету імені В.Н.Каразіна у роки Великої Вітчизняної війни. Понад 30 років він був членом спеціалізованої вченої ради із захисту докторських дисертацій, відповідальним секретарем факультетського та міжвузівського наукових збірників, головним редактором серії археографічних збірників *“Краю мій, Слобожанщино”*, членом редколегії *“Вісника Харківського університету”* (серія *“Історія”*), *“Сумського історико-архівного журналу”*, збірників *“Реабілітовані історією”*, *“Актуальні питання вітчизняної та всесвітньої історії”*. Публікувався в *“Українському історичному журналі”*. Нагороджений 10 медалями СРСР та України. Відмінник вищої освіти СРСР, Заслужений професор Харківського національного університету імені В.Н.Каразіна (2000).

Перу Бориса Кириловича належить понад 100 наукових праць, 12 навчальних планів спецкурсів та методичних вказівок. За його участі вийшли такі відомі книги, як *“Бесценные сокровища народа”* (К., 1984), *“Харьковский университет в годы Великой Отечественной войны”* (Х., 1989), фундаментальні видання *“Харківський національний університет імені В.Н.Каразіна за 200 років”* (Х., 2005), *“Харківський університет ХІХ - початку ХХ століття у спогадах професорів та вихованців: у 2 т.”* (Х., 2010) та інші. За роки науково-педагогічної діяльності він виховав тисячі учителів історії та суспільствознавства, десятки викладачів вищої школи, підготував 4 кандидатів наук.

Світла пам'ять про Бориса Кириловича Мигалья назавжди збережеться у серцях його колег, учнів та рідних.

*П.С.Сохань, Г.В.Боряк, В.А.Брехуненко, А.В.Васильєв,
К.К.Васильєв, В.М.Власенко, О.М.Головко, О.І.Гуржій,
С.І.Дегтярьов, В.П.Духопельников, С.Є.Євсєєв, Б.П.Зайцев,
В.Б.Звагельський, Г.М.Іванущенко, О.М.Ігнатуша, В.А.Клименко,
В.О.Куліков, О.О.Курасєв, М.С.Лисенко, І.Б.Матяш, Н.І.Миронець,
В.А.Нестеренко, Г.В.Папакін, Л.Ю.Посохова, О.П.Ресит, М.Г.Щербак*